

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เติมผู้อุทธธน์...

เดิมผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิตปูนขาว และการสะสมหิน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แต่ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ และก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและประสงค์จะประกอบกิจการต่อ โดยในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทการผลิตปูนขาวและการสะสมหินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลสีมามงคลร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้เข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาต พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่เพื่อรวบรวมและขนถ่ายส่งไปกำจัดที่อื่น ขณะตรวจสอบพบถึงเปล่าและถึงบรรจุจากตะกอนไม่ทราบชนิดจำนวนมาก และยังได้กลิ่นเหม็นฉุนจากการกักเก็บของเสียอันตรายไว้ในพื้นที่ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตที่ต้องเก็บไว้ในอาคารมิดชิด จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๕ ข้อ จากการตรวจสอบที่พบว่าผู้อุทธรณ์นำกากอุตสาหกรรมเข้ามาสะสมไว้เป็นจำนวนมาก มีการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจนส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง นอกจากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้วยังเป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ด้วย ทั้งในส่วนของอาคารที่ใช้ในกระบวนการผลิตปูนขาวทั้งสองอาคารที่เคยเกิดเหตุเพลิงไหม้และผู้อุทธรณ์ได้ดัดแปลงอาคารเพื่อใช้ประโยชน์อีกครั้ง แต่ยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างและอาคารเก็บวัตถุดิบ (ถ่านหิน) ที่ก่อสร้างเสร็จแล้ว แต่อยู่ระหว่างการขออนุญาตใช้อาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีเพียงอาคารคลังเก็บสินค้าที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเอกสารรับรองความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้ในการประกอบกิจการเท่านั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่ง ที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเนื่องจากพิจารณาได้ว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้ ๑) สถานประกอบกิจการเข้าข่ายเป็นโรงงานและมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นตามข้อ ๗ ๒) สถานประกอบกิจการเป็นอาคารที่ไม่มีความมั่นคง ไม่แข็งแรง และไม่เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๐ (๑) ๓) สถานประกอบกิจการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย และไม่มีการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงตามข้อ ๑๘

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยมีประเด็นโต้แย้งสรุปความได้ว่า ข้อ ๑ การประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมายและเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ แล้วทุกประการ โดยสถานประกอบกิจการเป็นอาคารที่มั่นคงแข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว รวมทั้งการประกอบกิจการมิได้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศแล้ว เหตุที่เคยทำให้เกิดกลิ่นเหม็นในอดีตบางครั้งมิได้เกิดจากกระบวนการผลิตปูนขาวและการสะสมหินโดยตรงแต่เกิดจากคนงานปฏิบัติงานไม่รอบคอบรั่วหกขมขื่นถ่ายสิ่งของต่าง ๆ ทำให้เกิดการหกหล่นส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขโดยอบรมเพิ่มประสิทธิภาพของคนงาน และแก้ไขเพิ่มขั้นตอนวิธีการต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการผิดพลาดขึ้นอีก นอกจากนี้ ได้ติดตั้งระบบบำบัดมลพิษทางอากาศที่มีประสิทธิภาพ ป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ของผู้อยู่อาศัย...

ของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงแล้ว ส่วนมลพิษทางน้ำและของเสียอันตรายในดินมิได้เกิดจากการกระทำของผูุ้ธรณ์ แต่เกิดจากการกระทำของผู้ประกอบการ ณ ที่แห่งนี้ก่อนผูุ้ธรณ์เข้ามาซื้อกิจการ ตั้งแต่ผูุ้ธรณ์ซื้อกิจการโรงงานและประกอบกิจการโดยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การผลิตปูนขาว การสะสมหิน และห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน ไม่เคยฝังกลบกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ของโรงงาน แต่รับว่าเคย มีการฝังกลบของเสียต่าง ๆ จำนวนมากในพื้นที่ของโรงงานก่อนที่จะเข้ามาประกอบกิจการ ผูุ้ธรณ์ประสงค์ ประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตต่อไปจึงยินดีดำเนินการปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่ที่มีการฝังกลบสารเคมีบริเวณ ด้านหลังโรงงาน โดยจัดทำแผนบำบัด กำจัดและฟื้นฟูพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนสารเคมีด้านหลังโรงงาน และแผนการบำบัด กำจัดน้ำใต้ดินที่อาจมีการปนเปื้อนส่งให้กรมควบคุมมลพิษแล้ว ในประเด็นที่อ้างว่า กรมควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบน้ำใต้ดินบริเวณพื้นที่โรงงานและบริเวณใกล้เคียง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ จนไม่พบการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ระเหยง่ายและสารโลหะหนัก แต่ในปัจจุบัน ตรวจพบการปนเปื้อนในน้ำใต้ดินอีก จึงเชื่อได้ว่าเกิดจากการลักลอบฝังกลบกากของเสียในภายหลังนั้น ผูุ้ธรณ์คัดค้านว่าการตรวจสอบน้ำใต้ดินบริเวณภายในสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์อย่างต่อเนื่อง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ ไม่เป็นความจริง นับตั้งแต่ผูุ้ธรณ์ซื้อโรงงานพร้อมที่ดินทั้งหมดเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผูุ้ธรณ์ได้เข้าครอบครองโรงงานและพื้นที่ทั้งหมดทันทีตลอดมา จนก่อนถึงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ ไม่ปรากฏว่ากรมควบคุมมลพิษเข้ามาเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลจากบ่อสังเกตการณ์ในพื้นที่ ของโรงงานแต่อย่างใด การเข้าตรวจสอบน้ำบาดาลภายในสถานประกอบการและบริเวณใกล้เคียงในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกรมควบคุมมลพิษ มี ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ กรมควบคุมมลพิษนำตัวอย่างน้ำบาดาลไปตรวจ ในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยผูุ้ธรณ์ไม่มีส่วนร่วมเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลพร้อมกรมควบคุมมลพิษ เพื่อนำไปตรวจกับบริษัทเอกชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบผล ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้แจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ผูุ้ธรณ์ด้วย ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผูุ้ธรณ์ได้เข้าร่วมเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลกับกรมควบคุมมลพิษ โดยมีเจ้าหน้าที่ ของเทศบาลตำบลสีมามงคลร่วมอยู่ในขณะตรวจด้วย แต่มีกรณีที่ผูุ้ธรณ์ไม่เข้าใจคือเมื่อไปถึงบ่อน้ำบาดาล ติดกับสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ เมื่อไปถึงบ่อน้ำบาดาลพบว่าบริเวณใกล้ปากบ่อมีคราบน้ำมัน สกปรกจำนวนมาก ขณะที่เจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษกำลังจะตักน้ำจากบ่อน้ำบาดาลขึ้นมาตรวจ กลับมี ผู้แจ้งให้เจ้าหน้าที่หยุดเก็บตัวอย่างน้ำ แล้วออกเดินทางไปยังอื่นทันที การที่คณะตรวจสอบไม่เก็บน้ำตัวอย่าง จากบ่อดังกล่าวไปตรวจโดยไม่มีเหตุผล ไม่สามารถอธิบายได้ ผูุ้ธรณ์ได้นำตัวอย่างน้ำบาดาลรอบบริเวณ สถานประกอบการไปตรวจวิเคราะห์กับบริษัทเอกชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ ทางวิทยาศาสตร์ ผลการตรวจปกติ แต่กรมควบคุมมลพิษไม่ส่งผลการตรวจครั้งนี้ให้ผูุ้ธรณ์ด้วย ส่วนการนำดิน บริเวณที่ฝังกลบของเสียไปตรวจวิเคราะห์พบการปนเปื้อนของสารโลหะหนัก ค่านิกเกิล (Ni) เท่ากับ ๒๗.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ตรงจุดที่ ๓ ที่ขุดตรวจ สอดคล้องกับผลการตรวจวิเคราะห์ว่าจากการขุดดินระดับ ๒ - ๕ เมตร ในพื้นที่ลอบฝังกลบของเสียปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีค่านิกเกิลเกินมาตรฐาน ๑๐ เท่า (จุดที่ ๓ ที่กรมควบคุมมลพิษ ขุดดินไปตรวจ แสดงให้เห็นว่าการตรวจวิเคราะห์ของกรมควบคุมมลพิษว่าค่าดิน (ค่านิกเกิล) เกินมาตรฐาน เป็นผลมาจากการฝังกลบของเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหลักฐาน ที่ยืนยันได้ว่าผูุ้ธรณ์เป็นผู้ฝังกลบกากของเสียหรือวัตถุอันตรายในบริเวณดังกล่าว ข้อ ๒ คำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในคำสั่งระบุเหตุผลเพียงว่า ผูุ้ธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัติท้องถิ่น รวม ๓ ข้อ ๑) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๗ โดยไม่ระบุให้เห็นว่าไม่ปฏิบัติตามในส่วนใด อย่างไร จนขัดแย้งพอ

ที่จะเข้าใจ...

ที่จะเข้าใจได้ว่าจุดไหนหรือส่วนใดที่ยังไม่ถูกต้องหรือแก้ไขไม่ถูกต้องอย่างไร ๒) สถานประกอบกิจการเป็นอาคารที่ไม่มีความมั่นคง ไม่แข็งแรง และไม่เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๑๐ (๑) ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าอาคารไหนไม่มีความมั่นคง ไม่แข็งแรงและไม่เหมาะสมตรงไหน อย่างไร ทั้งไม่เคยมีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่ามีอาคารใดไม่มั่นคงแข็งแรงต้องแก้ไขหรือปรับปรุงอาคารไหนอย่างไร ๓) สถานประกอบกิจการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย และไม่มีการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ผู้อุทธรณ์เรียนว่า เมื่อได้รับหนังสือของสำนักงานเทศบาลตำบลสีมามงคลที่ นม ๕๗๒๐๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ เรื่อง แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือคัดค้านเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว โดยมีรายละเอียดขัดแย้งว่ามลพิษทางอากาศได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ส่วนมลพิษทางน้ำและของเสียอันตรายไม่ได้เกิดจากการกระทำของผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันที่จะแก้ไขเพราะประสงค์ประกอบกิจการต่อ และได้ส่งแผนการปรับปรุงพื้นที่บริเวณดังกล่าวไปที่กรมควบคุมมลพิษแล้ว และในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบข้อเท็จจริงที่ว่าโรงงานแห่งนี้มีปัญหามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เพราะร่วมอยู่ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดมา ทั้งทราบว่าตั้งแต่ผู้อุทธรณ์เข้ามาประกอบกิจการไม่เคยถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับเป็นผู้ฝังกลบขยะของเสียต่าง ๆ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิตปูนขาวและการสะสมหิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับและดำเนินการตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในการพิจารณาอนุญาต การขยายระยะเวลาการพิจารณาตามขั้นตอน จากนั้นได้มีหนังสือสอบถามผลการตรวจคุณภาพน้ำใต้ดินและแผนการฟื้นฟูน้ำใต้ดิน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการเฝ้าระวังผลกระทบจากการประกอบกิจการและแนวทางในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในรัศมี ๑ กิโลเมตร ว่าได้รับผลกระทบจากกลิ่นสารเคมีและเสียงดังรบกวนอย่างต่อเนื่อง ระหว่างวันที่ ๒๘ กันยายน - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รวมทั้งมีการร้องเรียนจากประชาชนในรัศมี ๓๐๐ เมตร ที่ได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็นคล้ายกลิ่นสารเคมี วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งให้แก้ไขความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ของคำขอแต่ผู้อุทธรณ์ไม่แสดงหลักฐานว่าโรงงานและเครื่องจักรสำหรับผลิตปูนขาวทั้งหมดตั้งอยู่ในเขตที่ดินตามโฉนดที่ดินของผู้อุทธรณ์ และมีเอกสารสิทธิถูกต้องตามกฎหมาย วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลสีมามงคลร่วมกับอำเภอปากช่อง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีประชาชนร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการผู้อุทธรณ์และตรวจสอบสภาพของสถานประกอบกิจการเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต พบว่ามีการนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่ของผู้อุทธรณ์อยู่และขนถ่ายไปส่งกำจัดที่อื่น พบถังเหล็ก ขนาด ๒๐๐ ลิตร เป็นถังเปล่าและถังบรรจุกากตะกอนไม่ทราบชนิดมีจำนวนมากกว่า ๑๐๐ ใบ เก็บในจุดด้านในของเครื่องจักรผลิตปูนขาวและพบว่าถังเหล็กบรรจุทุก ประมาณ ๑๐ ถัง ในพื้นที่ยังพบกลิ่นเหม็นฉุนอยู่ และเมื่อเข้าไปในพื้นที่ที่กรมป่าไม้ตรวจยึดไว้ปรากฏว่า ยังมีการเข้าไปทำและใช้ประโยชน์ในพื้นที่อยู่ พบกองดินที่อาจมีส่วนผสมของกากตะกอน เนื่องจากมีกลิ่นฉุน และพบร่องรอยการปรับแก้พื้นที่เป็นบางจุด มีการกักเก็บของเสียอันตรายในพื้นที่ที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต ที่กำหนดให้ต้องเก็บไว้ในอาคารมิดชิด จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ระบุว่า ๑) จากการตรวจสอบพบว่า มีการขนส่งของเสียเข้ามาในพื้นที่ เพื่อรอนำส่งกำจัด ปริมาณยังไม่ทราบแน่ชัด ๒) เครื่องจักร

ผลิตปูนขาวในส่วนที่ถูกอายัดไว้ โรงงานไม่ได้ใช้และมีการยกเลิกใช้ ซึ่งเทศบาลจะต้องรอข้อเท็จจริงจากอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาประกอบการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๓) พื้นที่บริเวณที่ขอสะสมหิน มีขนาดเล็กมาก ให้โรงงานพิจารณาว่าจะนำหินเข้ามาสะสมในพื้นที่ใดที่ใดอย่างไร

๔) ให้หยุดนำของเสียเข้ามากำจัดเนื่องจากยังไม่ได้รับใบอนุญาต เพราะเป็นกระบวนการในการผลิตปูนขาว

๕) ให้ผู้อุทธรณ์จัดส่งมูลตาม ๑) และ ๓) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๗ วัน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งขยายเวลาการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รวม ๒ ครั้ง และมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ยืนยันและรับรองว่าเครื่องจักรเตาเผาปูนขาวอยู่ในสถานที่ดินของผู้อุทธรณ์หรือไม่อย่างไร เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตดัดแปลงอาคาร เป็นอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็กโครงสร้างชั้นเดียว เพื่อใช้เป็นอาคารบ่อพักตะกอนน้ำมันที่ใช้แล้วพื้นที่ ๑๒๗.๕๐ ตารางเมตร และอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็กและโครงสร้างชั้นเดียวเพื่อใช้เป็นอาคารถังเก็บน้ำเสียพื้นที่ ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งเป็นอาคารที่อยู่ระหว่างดำเนินการดัดแปลงอาคารยังไม่แล้วเสร็จและยังไม่มีมีการขออนุญาตใช้อาคาร ต่อมาวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนอีกว่าน้ำมันกลิ่นเหม็น ดังนั้นจากเหตุดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลสนับสนุนการใช้ดุลยพินิจในการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เนื่องจาก ๑) สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นโรงงานและมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ โดยผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนี้ (๑) ฝ่าฝืนเงื่อนไขการอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ข้อ ๒.๑๕ ห้ามฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุอันตรายในบริเวณโรงงาน ลักษณะดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกโดยพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓ (๒) ผู้อุทธรณ์ระบายน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการโรงงาน มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานออกสู่สิ่งแวดล้อมด้วยวิธีการลงแหล่งน้ำใต้ดิน ซึ่งน้ำทิ้งดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายและอันตรายแก่สิ่งแวดล้อมภายนอกได้ การกระทำดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) โดยพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๔ (๓) การประกอบกิจการโรงงานของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ ลำดับที่ ๑๑ (๗) ประเภทการผลิตปูนขาวหรือเผาหินปูน การที่ผู้อุทธรณ์มีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ตามนัยข้อ ๑๘ ซึ่งเป็นการทำผิดเงื่อนไขของข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (๔) ผู้อุทธรณ์นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ระเหยง่ายมาฝังกลบบริเวณลานหน้าถ้ำยังเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ลำดับที่ ๑๐๕ โดยไม่ได้รับอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (๕) การประกอบกิจการโรงงานผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นความผิดฐานครอบครองของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ประเภทที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญชี ๕.๒ ของเสียเคมีวัตถุ (Chemical Waste) ลำดับที่ ๒.๒ เนื่องจากพบการปนเปื้อนของพลวง แคดเมียม ตะกั่ว และซิลิเนียม และลำดับที่ ๒.๓ เนื่องจากพบการปนเปื้อนของสารหนูและปรอท โดยไม่ได้รับอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๒๓ และมีโทษตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นอาคารที่ไม่มีความมั่นคง ไม่แข็งแรง และไม่เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๑) จากเหตุการณ์เพลิงไหม้เมื่อวันที่

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลา ๒๒.๓๒ น. บริเวณบ่อเก็บกากตะกอนน้ำมันเครื่องเก่า (กากอุตสาหกรรม) และเหตุเพลิงไหม้เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๐๓.๓๙ น. บริเวณเตาเผาและโรงเก็บถ่านหิน โดยผูุ้ทธรณ์ ได้ขออนุญาตตัดแปลงอาคารทั้งสองหลังแล้วอยู่ระหว่างก่อสร้าง และจะต้องขออนุญาตใช้อาคารต่อไป จึงเป็นเหตุสนับสนุนว่าอาคารที่จะใช้ประกอบกิจการยังไม่เหมาะสม ๓. การประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์ ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตรายและไม่มีการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ ผลการตรวจของกรมควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า ๑) บริเวณลานหน้าถ้ามีการฝังกลบของเสียอุตสาหกรรมที่มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ระเหยง่ายหลายชนิด อาทิ ไตรคลอโรเอทิลีน (Tichloroethylene) และปนเปื้อนสารโลหะหนักในดินตัวอย่างมีการปนเปื้อนนิเกิล (Ni) เท่ากับ ๒๗.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร เกินเกณฑ์ Soluble Threshold Limit Concentration (STLC) ที่กำหนดไว้ ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ถือว่ามีลักษณะและคุณสมบัติเข้าข่ายเป็นของเสียอันตราย ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒) การตรวจสอบน้ำท่วมซึ่งบริเวณพื้นที่หน้าถ้า พบว่า มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ระเหยง่ายหลายชนิด และพบการปนเปื้อนของสารโลหะหนัก รวมถึงยังพบการปนเปื้อนสารพิษอื่น ๆ คือ ไวนิลคลอไรด์ (Vinyl chloride) ๓) จากการตรวจสอบน้ำใต้ดินจากบ่อสังเกตการณ์ของโรงงานและบ่อน้ำใต้ดินบริเวณใกล้เคียง พบการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ระเหยง่ายไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำใต้ดินตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำใต้ดิน ซึ่งมีได้มีการควบคุมจนก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำและของเสียอันตราย และตามภาพถ่ายการตรวจสอบโรงงานในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า บริเวณที่มีการขุดเจาะ เพื่อตรวจวิเคราะห์ดิน (หน้าถ้าเขาน้อย) ซึ่งในพื้นที่บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ต่ำแตกต่างจากเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ และเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ อย่างเห็นได้ชัด และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลฯ ยังได้รับภาพถ่ายการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้วย เป็นการกระทำที่เห็นได้ว่าสถานประกอบกิจการก่อให้เกิดมลพิษและไม่มีการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ พบว่า ปัจจุบันผูุ้ทธรณ์หยุดการผลิตปูนขาวและอยู่ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างเครื่องจักรผลิตปูนขาวไม่ให้ล้าเข้าไปในพื้นที่ที่ถูกตรวจยึดอยู่ระหว่างขออนุญาตปรับปรุงจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และได้แจ้งต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาขอยกเลิกการใช้เครื่องจักรที่อยู่นอกพื้นที่เอกสารสิทธิ์แล้ว แต่ยังคงประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์อยู่ จากการตรวจสอบพบว่า อาคารที่ผูุ้ทธรณ์ได้รับใบอนุญาตตัดแปลงอาคารได้แก่อาคารบ่อพักตะกอนน้ำมันที่ใช้แล้วอยู่ในระหว่างปรับปรุงพื้นที่เพื่อเตรียมการก่อสร้าง ยังไม่ได้ขึ้นโครงสร้างอาคาร ส่วนอาคารคลังเก็บวัตถุดิบ (ถ่านหิน) ได้ก่อสร้างเสร็จแล้ว มีการปรับปรุงแบบแปลน โดยเพิ่มประตูเมทัลชีทปรับปรุงหลังคาไม่ให้มีแสงเข้า ติดสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ขึ้นใหม่ และกำลังดำเนินการขอใบอนุญาตใช้อาคารจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในส่วนของเอกสารการรับรองอาคาร พบว่า เป็นการรับรองอาคารด้านหน้าที่ใช้เป็นอาคารเก็บกากอุตสาหกรรมที่เป็นของแข็งเท่านั้น ไม่ได้เป็นเอกสารรับรองอาคารที่ได้รับใบอนุญาตตัดแปลงดังกล่าว ผูุ้ทธรณ์ได้มีมาตรการในการลดกลิ่นโดยติดตั้งสเปรย์น้ำหอมลดกลิ่นบริเวณถังเก็บกากอุตสาหกรรม ติดตั้งผ้าใบกันฝุ่น (Mesh Sheet) ป้องกันฝุ่นละอองรอบสถานประกอบกิจการ ใช้รถบรรทุกน้ำราดถนนภายในและปลูกต้นไม้เป็นแนวรอบพื้นที่เพื่อลดการกระจายของฝุ่น ซึ่งในวันที่เข้าตรวจสอบไม่มีการกอง

ถังสารเคมีไว้ในสถานประกอบกิจการ พบเพียงการเก็บกากอุตสาหกรรมไว้ในแทงค์ปูนจำนวนครึ่งแทงค์ มีการติดม่านพลาสติกป้องกันกลิ่นของสารเคมีเคมีฟุ้งกระจายบริเวณจุดขนถ่ายสารเคมีเข้าสู่แทงค์ ภายในสถานประกอบกิจการไม่มีกลิ่นเหม็นของสารเคมี จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยรอบสถานที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลสีมามงคลชี้แจงว่าในปัจจุบันยังได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ทั้งทางวาจาและทางเอกสารอยู่ และผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้แจ้งว่า ตนได้รับความเดือดร้อนรำคาญทางกลิ่นเหม็นลักษณะเป็นกลิ่นสารเคมี และในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๕ ยังมีประชาชนโดยรอบร้องเรียนว่าน้ำบาดาลมีกลิ่นเหม็นคล้ายสารเคมี เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่า ๑) เทศบาลตำบลสีมามงคลได้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้กิจการตามข้อ ๑๑ (๗) การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาวหรือเผาหินปูน และข้อ ๑๑ (๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราายเป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคล ๒) จากการตรวจสอบเอกสารจากทางเทศบาลตำบลสีมามงคล พบว่าเทศบาลตำบลสีมามงคลใช้ดุลนิพพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ๓ ประเด็น ๑) ผูุ้ทธรณ์ได้กระทำความผิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและถูกร้องทุกข์กล่าวโทษโดยกรมควบคุมมลพิษในกรณีดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒) อาคารอันเป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการจำนวน ๒ หลัง อยู่ระหว่างการก่อสร้างซึ่งยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ แม้ผูุ้ทธรณ์จะได้รับใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร แต่ปัจจุบันยังพบว่าไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้อาคารจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จึงยังไม่สามารถใช้อาคารดังกล่าวในการประกอบกิจการได้ ๓) เทศบาลตำบลสีมามงคลพิจารณาว่ายังคงได้รับเรื่องร้องเรียนเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์มาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการเข้าตรวจสอบและให้ข้อมูลการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังคงพบว่ามีข้อมูลสนับสนุนว่าการประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์นั้นอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ทธรณ์มีความประสงค์จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตปูนขาว เผาสิ่งปฏิกูลที่ไม่ใช่แล้ว และสะสมหิน ณ สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๔๙๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กิจการดังกล่าวเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเทศบาลตำบลสีมามงคลได้กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เคยได้รับใบอนุญาต ซึ่งใบอนุญาตฉบับเดิมทั้งสองประเภทสิ้นอายุเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต่อมาในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผูุ้ทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นางบังอร ชูพลกรัง ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการประเภทการผลิตปูนขาวและการสะสมหิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์แก้ไขความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาต โดยผูุ้ทธรณ์ไม่ได้แสดงหลักฐานว่าโรงงานและเครื่องจักรสำหรับผลิตปูนขาวทั้งหมดตั้งอยู่ในเขตที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือนำส่งเอกสารการแก้ไขความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ โดยได้จัดทำแผนผังบริเวณ แผนที่สังเขป และระบุพิกัดแนวเขตที่ดิน รวมถึงให้วิศวกรลงนามรับรองแล้ว ผูุ้ทธรณ์ได้รับใบอนุญาตดัดแปลงอาคารเป็นอาคารชนิดคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว เพื่อใช้เป็นอาคารคลังเก็บวัตถุดิบ (ถ่านหิน) พื้นที่ ๒๘๙ ตารางเมตร (ศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา ลงพื้นที่ตรวจสอบกรณีอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

พบว่า...

ภายในสถานประกอบกิจการไม่มีกลิ่นเหม็นของสารเคมี จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลสีมามงคลแจ้งว่า ในปัจจุบันยังคงได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ทั้งทางวาจาและทางเอกสารว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญทางกลิ่นเหม็นลักษณะเป็นกลิ่นสารเคมีอยู่

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

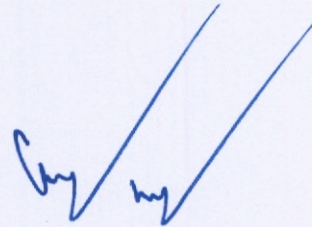
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” มาตรา ๕๔ กำหนดว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใดหรือการกระทำใดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้” เทศบาลตำบลสีมามงคลได้กำหนดให้กิจการประเภทนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและต้องมีการควบคุมภายในเทศบาลตำบลสีมามงคล ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในข้อ ๖ และข้อ ๘ กำหนดว่า “ให้ผู้ดำเนินการตามข้อ ๖ ทั้งเป็นการค้าและไม่เป็นการค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการตามหมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔” หมวดที่ ๔ การควบคุมของเสียมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ข้อ ๑๘ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่ประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง” กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ วรรคสอง กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี” ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตรายหรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น...” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาต วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เทศบาลตำบลสีมามงคลยังได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงว่าได้รับผลกระทบของกลิ่นสารเคมี และเสียงดังรบกวน อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลสีมามงคลได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนและตรวจสอบสภาพของสถานประกอบกิจการเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีน้ำกากาอุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่

สถานประกอบกิจการอยู่และขนถ่ายเพื่อส่งไปกำจัดที่อื่น ในพื้นที่ยังพบกลิ่นเหม็นฉุนอยู่ กักเก็บของเสียอันตรายในพื้นที่ที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ต้องเก็บไว้ในอาคารมิดชิด ประกอบกับอาคารที่ผูุ้ธรณ์ได้รับใบอนุญาตให้ดัดแปลงอาคาร ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ไม่มีหนังสือรับรองการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จึงถือได้ว่า ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๒ /๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายวิโรจน์ ศรีสังข์ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากรูปแบบของคำสั่งที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว รวมถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีแบบตรวจแนะนำแจ้งให้ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติตามเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนเป็นการให้โอกาสผูุ้ธรณ์ได้ทราบข้อเท็จจริงกรณีปัญหาอยู่ตลอดแล้วและมีโอกาสโต้แย้งตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว บทบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใดหรือการกระทำใดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้” มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน กำหนดว่า “เมื่อได้รับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ...” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่ผูุ้ธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาคารที่ใช้ประกอบกิจการยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จและไม่เป็นตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ประกอบกับการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ยังมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณสถานประกอบกิจการ จึงเป็นเหตุให้รับฟังได้ว่าผูุ้ธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล
เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๒ /๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕



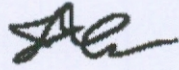
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

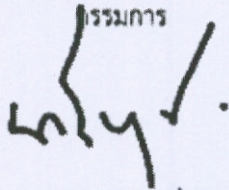
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์



(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

กรรมการ



(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

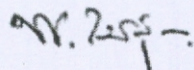
กรรมการ



(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)

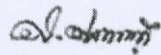
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ



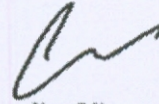
(นางพรพรรณ ไม้สุทร)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)

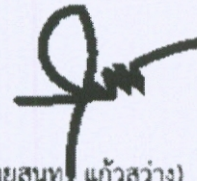
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์

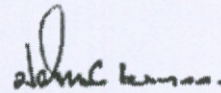
กรรมการ



(นายสุนท แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรรมการ



(นายปราโมทย์ อ่อนละอ)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ



(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ